Dosarul nr. 1-51/2026;
nr. atribuit de PIGD: 1-26038329-24-1-26032026

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

04 septembrie 2026 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alina Arapu-Buţco
Grefieri Oxana Nichitin; Olga Babor
Cu participarea:
Procurorilor Victor Darii
Apărătorul inculpatei Miroslav Căuș
Inculpatei Mațurca Galina *****

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a inculpatei

MAȚURCA Galina *****, născută la *****, identificator numeric personal: *****, originară și domiciliată în ***** cetățean că a Republicii Moldova, studii medii, căsătorită, are trei copii minori la întreținere, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, nu este încadrată în grad de dizabilitate, fiind aptă de muncă, neangajată în câmpul muncii, fără antecedente penale, pe prezenta cauză nu s-a aflat sub măsură preventivă, posedă limba română,

în comiterea infracţiunii prevăzute în articolul 264[1] alineatul (1) Cod penal.

Procedura de citare legală executată.
Cauza penală repartizată spre judecare la 26 martie 2026, finalizată la 04 septembrie 2026.

Partea acuzării, în persoana **procurorului Victor DARII** în ședința de judecată a pledat întru a fi recunoscută vinovată Mațurca Galina ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, și reieșind din criteriile de individualizare a pedepsei penale, ținând cont de faptul că inculpata Mațurca Galina ***** nu a recunoscut integral vina în comiterea infracţiunii ce i se incriminează, ținând cont de caracterul excepțional al pedepsei cu închisoarea, dar și de persoana celei vinovate, a solicitat a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, ceea ce constituie 125000 (una sută douăzeci și cincii mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

Apărătorul Miroslav Căuș, a optat pentru adoptarea unei sentințe de achitare a lui Mațurca Galina *****, în temeiul art.390 CPP, deoarece faptul infracțiunii imputate acesteia, nu a fost dovedit prin probe admisibile, veridice și suficiente. În context, apărătorul a invocat argumente de inadmisibilitate a probatoriului administrat de partea acuzării, afirmând că certificatul nr.309 din 06.07.2023 și răspunsul oficial nr.01-06/611 din 09.06.2026, nu confirmă instruirea lui Cucu Vasile pentru utilizarea aparatului etilotest Drager Alcotest 6820. În consecință a solicitat declararea inadmisibilă și excluderea rezultatului testării de 0,64 mg/l, a procesului-verbal de testare și a probelor derivate, întrucât nu a fost demonstrată respectarea cerinței privind operatorul instruit corespunzător pentru mijlocul tehnic utilizat. La fel, a pledat pentru excluderea, ori, cel puțin lipsirea de valoare probatorie decisivă a înregistrărilor video și a proceselor-verbale derivate, din cauza deficiențelor de proveniență, integritate și lanț de custodie. Concomitent, în ipoteza în care instanța de judecată nu va dispune excluderea actelor contestate, apărarea a solicitat aprecierea acestora ca fiind lipsite de forță probatorie necesară unei condamnări, cu interpretarea îndoielilor rezonabile în favoarea inculpatei.

În exercitarea dreptului la ultimul cuvânt, **inculpata Mațurca Galina** ***** a indicat că îi pare rău de cele întâmplate.

Urmare a examinării cauzei penale, precum şi a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată -

A C O N S T A T A T :

Descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită:

În fapt, Mațurca Galina *****, la data de 27 februarie 2026, aproximativ la ora 23:50 min., fiind deținătoare al permisului de conducere nr. ***** valabil pentru categoriile "B1" şi "B", aflându-se în stare de ebrietate produsă de alcool, acționând în mod intenționat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, care provoacă reducerea reacției", a urcat la volanul automobilului de model "Dacia Sandero" cu numărul de înmatriculare *****, şi, deplasându-se pe una din străzile satului Boşcana, raionul Criuleni, a fost stopată de către angajatul de poliție din cadrul IP Criuleni, şi suspectată în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, astfel, fiind supusă testării alcoolscopice, efectuată cu aparatul alcooltest de model "DRAGER", s-a constatat că, cantitatea vaporilor de alcool în aerul expirat de către ea constituie 0,64 mg/l.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mațurca Galina ***** a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.264[1] alin.(1) din Codul penal, cu indicii: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l.

Procedura de examinare a cauzei:

În faza de judecată, inculpata Mațurca Galina ***** a negat săvârşirea faptei infracționale de comiterea faptei de care este învinuită și în conformitate cu prevederile art. art. 351, 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziția procesuală a inculpatei:

În şedința de judecată, inculpata Mațurca Galina ***** vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a uzat de dreptul său procedural de a nu face careva declarații.

De altfel, dreptul inculpatului de a nu face declarații constituie un drept procesual fundamental, care decurge din principiul dreptului la apărare și din garanția împotriva autoincriminării. Exercitarea acestui drept nu poate fi interpretată, prin ea însăși, ca o recunoaștere a vinovăției și nici nu poate constitui temei pentru a deduce din tăcerea inculpatului existența unor circumstanțe defavorabile acestuia.

În pofida faptului că inculpata nu a recunoscut vina, culpabilitatea acesteia a fost dovedită în cadrul cercetării judecătoreşti prin mijloacele probatorii administrate de partea acuzării, şi anume:

Probele testimoniale:

- Martorul BRAGUȚA Petru ***, care fiind audiat sub jurământ şi avertizat cu privire la răspunderea penală pentru declarații mincinoase, în conformitate cu prevederile articolelor 312–313 din Codul penal a declarat că, la data de 27 spre 28 februarie 2026 în jurul orelor 23:44, era implicat în serviciu, împreună cu colegul său, Cucu Vasile. La acel moment activa în calitate SS ofițer de sector al sectorului nr.1 în cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni. În data când a avut tura cu Cucu Vasile, se deplasau doar pe la chemări, ulterior au decis să facă nişte examinări. Respectiv, în timp ce se deplasau prin sat. Boşcana, la intersecție, sau pe drumul din partea stângă, s-a oprit un autoturism de model "Dacia Sandero", de culoare albastră. După ce conducătorul acelei unități de transport a observat echipajul de poliție, a început deplasarea cu viteză mare, deşi ei aveau prioritate. El personal (martorul) era la acel moment în calitate de pasager, iar colegul său – Cucu Vasile a pornit girofarul și semnalul sonor. Conducătorul însă nu s-a conformat, continuându-și deplasarea pe un drum la dreapta, fiind o zonă de pantă. Colegul său repetat spunea prin stația de radio ca conducătorul acelui automobil să staționeze pe partea dreaptă, iar după câteva încercări ale ultimului de a se eschiva, conducătorul automobilului de model "Dacia Sandero", probabil și-a dat seama că nu avea posibilitatea să se eschiveze, astfel că a stopat unitatea de transport. Atunci de la volanul autoturismului a coborât o persoană de gen feminin, care era vizibil în stare de ebrietate. Inițial aceasta nu dorea să prezinte niciun act la solicitările legale ale agenților

de poliție, însă ulterior s-a conformat. Ulterior acesteia i s-a propus să fie testată alcoolscopic cu aparatul ”Drager”, în urma testării rezultatul fiind 0,47 mg/l vapori de alcool în aerul expirat.

La întrebările adresate de instanța de judecată, martorul a explicat că, mijlocul de transport a fost ridicat și transportat la parcarea specială. Conducătoarea auto a fost testată alcoolscopic de către colegul lui - Cucu Vasile.

Atunci la fața locul el a observat că doamna în cauză a semnat unele acte procedurale, iar altele - nu, deși nu exclude că ulterior aceasta totuși le-a semnat. În continuare însă colegul său a documentat cazul.

Înregistrarea video care a fost recunoscută ca mijloc de probă în această cauză a fost efectuată de către el personal, cu telefonul propriu de model ”iPhone 13”. El a transmis acele înregistrări audio-video colegului său Cucu Vasile în data de 28.02.2026. Acea persoană de gen feminin, cunoștea că era filmată la acel moment, spunându-i lui să nu o filmeze, aceasta doar a observat că este filmată. Însă, el a recurs la efectuarea filmărilor respective pentru a avea probă video. De asemenea, acțiunile de documentare a cazului au fost înregistrate și cu body-camera din dotare, însă nu cunoaște exact termenul de păstrare a informației pe acel dispozitiv.

Tot atunci au întrebat persoana de gen feminin dacă nu avea nevoie de ajutor medical, la care ultima a refuzat. Totodată aceasta îi ruga să nu filmeze și cumva să se înțeleagă. La fel, în acel timp, persoana de gen feminin efectua apeluri, dar către cine anume, dânsul nu cunoaște.

A menționat că persoana de gen feminin a recunoscut atunci că a servit băuturi alcoolice, dar ruga să nu fie documentată, invocând că are copii minori acasă.

Nu a observat să fi avut acea unitate de transport de model ”Dacia Sandero” un videoregistrator.

La întrebările adresate de acuzatorul de stat martorul a relatat că, după ce a fost stopat automobilul de model ”Dacia Sandero”, acesta ulterior până a se stopa final, s-a mai deplasat aproximativ peste 300-400 metru, efectuând manevre fără să se asigure, viteza fiind ridicată, deplasându-se haotic, fără siguranță, creând pericol celorlalți participanți la trafic. În automobil acea doamnă se afla de una singură, iar în cadrul discuțiilor a comunicat că a fost în vizită la niște cunoscuți unde a consumat doar un pahar de cognac.

La întrebarea apărătorului, martorul a declarat că în acea zi el personal se afla în serviciul ”112”, prin ordine emis de conducerea IP Criuleni, conform unui anumit grafic, dar care este procedeul de formare a acestora grupuri, a invocat că nu cunoaște, asemenea chestiuni fiind de competența superiorilor săi.

**- Martorul CUCU Vasile *******care fiind audiat sub jurământ și avertizat cu privire la răspunderea penală pentru declarații mincinoase, în conformitate cu prevederile articolelor 312–313 din Codul penal a declarat că, activează în calitate de subofițer superior la Inspectoratul de Poliție Criuleni, în serviciul de patrulare. Din peroanele prezente în sala de ședință a recunoscut-o vizual pe inculpata Mațurca Galina, ca fiind persoana care a fost stopată de el personal aproximativ la data de 27 spre 28 februarie, afară fiind timp de seară. Numita a fost stopată la intrarea în sat. Mardareuca, însă aceasta nu a stopat îndată, ci a continuat deplasarea, stopând la intrarea în localitatea Boșcana. Mațurca Galina se deplasa cu automobilul de model ”Dacia Sandero”, numărul de înmatriculare nu și l-a amintit cu exactitate. Când a fost stopată Mațurca Galina, apropiindu-se de automobil, ultima îl întreba ”cine a pus-o într-o situație proastă”. La întrebările pe care el i le adresa în calitate de agent al poliției, ultima inițial nu a răspuns. Fiindu-i solicitate actele, aceasta le-a prezentat. Când i-a propus de fi testată alcoolscopic cu aparatul ”Drager”, aceasta inițial a refuzat, ulterior totuși a acceptat, iar rezultatul testării a fost de 0.64 mg/l de alcool în aerul expirat. Ulterior a fost solicitat evacuatorul pentru a fi transportată unitatea de transport la parcarea specială, iar ei împreună cu Mațurca Galina s-au deplasat la sediul IP Criuleni.

La întrebările adresate de instanța de judecată, martorul a comunicat că, inițial, fiindu-i propusă testarea alcoolscopică, Mațurca Galina a refuzat, dat fiind faptul că aceasta se coresponda telefonic prin mesaje cu cineva, probabil fiind în așteptarea vreunui răspuns.

El personal a efectuat testarea alcoolscopică cu aparatul ”Drager”, pentru aceasta a participat la instruirea necesară.

Acceptând de a fi testată Mațurca Galina, în urma testării, nu și-a amintit exact dacă aceasta a contrasemnat tichetul aparatului ”Drager”. Cert însă știe că aceasta a fost de acord să contrasemneze actele prezentate, dar despre tichet, nu și-a amintit cu precizie.

I-a explicat lui Mațurca Galina prevederile legale și dreptul de a fi transportată pentru prelevarea probelor biologice, însă aceasta a refuzat.

În unitatea de transport Mațurca Galina era de una singură la acel moment.

În timpul documentării cazului, la fața locului mai erau colegul său - Braguța Petru, precum și domnul cu evacuatorul.

El personal s-a ocupat de testarea alcoolscopică, colegul său fiind de funcție ofițer de sector, din acel motiv acesta nu este abilitat să documenteze astfel de cazuri.

Body-camera sa a fost înregistrată, iar registratorul nu a fost inclus deoarece ei mergeau din urma lui Mațurca Galina și nu reușeau să includă registratorul. În schimb acțiunile lui Mațurca Galina au fost înregistrate cu telefonul, fiind mai ușor de ridicat ulterior probele audio-video.

Înregistrarea audio-video care este prezentă la materialele cauzei penale a fost efectuată de către colegul lui Braguța Petru, dar cu ce telefon – nu a putut spune.

În cadrul documentării cazului, Mațurca Galina a fost de acord cu toate.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, după ce a fost somată să stopeze, inculpata s-a deplasat jur de 1 km, oprindu-se în cele din urmă în localitatea Boșcana.

Mațurca Galina a stopat în mijlocul traseului, drumul însă îi permitea deplasarea mai departe.

Nu cunoaște din ce motiv inculpata nu a stopat inițial. Dar în cele din urmă Mațurca Galina a stopat automobilul, a deschis ușa, ulterior a coborât în momentul în care el personal s-a apropiat de automobilul acesteia.

A supus-o pe Mațurca Galina testării cu aparatul ”Drager 6820”, dar nu și-a amintit cu certitudine care anume model.

Ultima sa instruire pentru testare alcoolscopică a avut loc în anul 2024, dar acest act urma a fi anexat la materialele prezentei cauze.

În timpul documentării, Mațurca Galina a dat de înțeles că a servit băuturi alcoolice, din acest motiv dorea cumva să îi influențeze pe ei ca agenți de poliție pentru a nu petrece testarea alcoolscopică.

Mațurca Galina cunoștea că era filmată cu telefonul, iar dacă ar fi fost filmată cu body-camera, ar fi putut să nu observe acest aspect. Din câte și-a amintit, ultima a semnat și a fost preîntâmpinată că se efectua înregistrarea audio-video. Înregistrările audio-video au fost transmise ulterior organului de urmărire penală.

La întrebarea apărătorului, martorul a indicat că Mațurca Galina a refuzat prelevarea probelor biologice, prin semnătura aplicată pe îndreptare.

Telefonul cu care s-a efectuat înregistrarea audio-video nu era al lui personal și nu cunoaște dacă era telefonul colegului său, sau un alt careva telefon.

El personal nu activează permanent cu colegul Braguța Petru, dar în acea seară și zi, activa în tură cu ultimul, conform graficului de serviciu. La momentul de față Braguța Petru are altă funcție, la acel moment era ofițer de sector al SP nr.1 al IP Criuleni.

În acea seară el împreună cu colegul său au examinat vizual automobilul lui Mațurca Galina, și din câte și-a amintit acesta avea ceva deteriorat în regiunea portbagajului.

Mijloace materiale de probă:

- Conținutul procesului-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic din 27.02.2026, potrivit căruia, Mațurca Galina ***** a fost testată cu aparatului alcootest de tip ”Drager”, în rezultatul căruia s-a constatat că cantitatea vaporilor de alcool în aerul expirat de ea, constituie 0,64 mg/l, (fila dosarului 8);

- Tichetul ”Drager”, nr.2487 din 27.02.2026, ora 23:53 min., conform căruia în rezultatul testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina *****, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,64 mg/l, probă care de altfel, coroborează cu declarațiile martorilor dar şi cu conținutul procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică care denotă aceleaşi împrejurări (fila dosarului 9);

- Conținutul procesului-verbal de examinare din 12.03.2026, potrivit căruia a fost supus examinării tichetul aparatului Drager 6820 din 27.02.2026 (fila dosarului 32-33);

- Conţinutul procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 28.02.2026, potrivit căruia, ca urmare a testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina ***** cu analizorul concentrației de alcool în aerul expirat de tip ”Drager-Alcotest”, s-a constatat că concentrația vaporilor în aerul expirat a fost 0,64 mg/l, de rând cu tichetul ”Drager” care confirmă gradul de concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat (fila dosarului 11-12);

- Conținutul procesului-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 28.02.2026, conform căruia Mațurca Galina ***** fost înlăturată de la conducerea mijlocului de transport de model ”Dacia Sandero” cu numărul de înmatriculare ***** (fila dosarului 18);

- Conținutul procesului-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 28.02.2026, potrivit căruia de la Mațurca Galina ***** a fost ridicat automobilul de model ”Dacia Sandero” cu numărul de înmatriculare ***** pe motivul stabilirii stării de ebrietate alcoolice (fila dosarului 19);

- Conținutul Procesului-verbal de ridicare din 28.02.2026, potrivit căruia de la Mațurca Galina ***** a fost ridicat permisul de conducere eliberat pe numele cet. Mațurca Galina, a.n.*****, categoriile B1 şi B cu nr.*****, eliberat la 02.04.2021 (fila dosarului 16);

- Conţinutul Procesului-verbal de examinare a obiectului din 09.03.2026, prin care a fost examinat permisul de conducere eliberat pe numele cet. Mațurca Galina, a.n.*****, categoriile B1 și B cu nr.*****, eliberat la 02.04.2021 (fila dosarului 35-36);

- Conținutul Procesului-verbal de ridicare din 05.03.2026, potrivit căruia de la agentul constatator Cucu Vasile a fost ridicat un suport electronic de tip CD-R pe care au fost stocate 3 fişiere video din 27.02.2026 care reprezintă momentul testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina ***** (fila dosarului 41);

- Conținutul Procesului-verbal de examinare a obiectului din 06.03.2026, prin care a fost examinat un suport electronic ridicat de la Cucu Vasile, cu momentul stopării şi testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina ***** (fila dosarului 47-51).

Corpuri delicte/Mijloace de probă/ Documente:

- Tichetul ”Drager”, nr.2487 din 27.02.2026, ora 23:53 min., conform căruia în rezultatul testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina *****, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,64 mg/l, care se păstrează la cauza penală;

- un suport electronic de tip CD, pe care a fost stocată o înregistrare video care reprezintă momentul stopării şi testării alcoolscopice a şoferului Mațurca Galina ***** la 27.02.2026 care se păstrează la cauza penală;

- permisul de conducere eliberat pe numele cet. Mațurca Galina, a.n.*****, categoriile B1 şi B cu nr.*****, eliberat la 02.04.2021 care se păstrează la cauza penală.

Partea apărării nu a uzat de dreptul procesual de a administra careva mijloace probatorii, însă a invocat inadmisibilitatea probatoriului administrat de partea acuzării:

Încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei:

Pentru stabilirea certă a vinovăției inculpatei Mațurca Galina, întru determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală de la art. 264^1 , alin. (1) Cod penal, instanța de judecată găsește necesar de a purcede la analiza infracțiunii imputate, prin prisma tuturor semnelor și elementelor componente inerente acestei fapte infracționale.

Obiectul juridic generic, reieșind din denumirea capitolului, îl constituie relațiile sociale cu privire la securitatea în transport. Securitatea în transport este lipsa de primejdii pentru viața și sănătatea oamenilor, siguranța exploatării mijloacelor de transport, a căilor de comunicație, clădirilor și instalațiilor, precum și protecția mediului.

Obiectul juridic special este format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1), art. 264^1 Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă sub forma de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care are o

concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/ sau de alte substanțe cu efecte similare.

Potrivit lit. a), pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009) se prevede că, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum şi sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă de către Mațurca Galina a constat în acțiunea de conducere a mijlocului transport, având o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l.

Faptul că aceasta a condus autovehiculul cu depășirea limitelor de alcool admisibile reiese din probele rezultate din mijloacele de probă cercetate nemijlocit în fața instanței de judecată.

Faptul că Mațurca Galina nu doar a consumat substanțe din categoria celor raportate la noțiunea generală de „substanțe alcoolice", ci și a fost în stare de ebrietate rezultă din declarațiile martorilor Cucu Vasile și Braguța Petru care au confirmat că conducătorul vehiculului stopat a fost în stare de ebrietate alcoolică și conducea autovehiculul neuniform.

Totodată, din circumstanțele cazului reiese cert că Mațurca Galina se afla la conducerea mijlocului de transport în perioada anterioară prelevării probelor aerului expirat.

Prin urmare, componența de infracțiune la art. 264[1], alin. (1) Cod penal fiind una formală, se atestă în afara oricărui dubiu rezonabil că inculpata s-a aflat, în ziua comiterii faptei, anume la conducerea mijlocului de transport, fiind în stare de ebrietate ce depășește limitele de alcool admisibile.

Latura subiectivă în cazul alin. (1), art. 264[1] Cod penal se caracterizează prin vinovăție ce preia forma intenției, adică făptuitorul a conștientizat că conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, prin ce pune în pericol siguranța circulației rutiere, viața și sănătatea pasagerilor, a prevăzut urmările prejudiciabile ce pot surveni și a admis în mod conștient posibilitatea survenirii lor. Motivul faptei comise s-a exprimat în superficialitatea manifestată de către Mațurca Galina în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile.

Subiectul al infracțiunii prevăzute la alin. (1) al art. 264[1] Cod penal este reprezentat de persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Calitatea lui Mațurca Galina de subiect al infracțiunii imputate nu a fost pusă la îndoială și rezultă cu certitudine din coroborarea probatoriului administrat în faza urmăririi penale.

Chestiunile invocate de partea apărării, privind inadmisibilitatea probatoriului administrat de partea acuzării:

În cadrul ședințelor judiciare, precum și la etapa dezbaterilor judiciare, avocatul Miroslav Căuș, a invocat următoarele:

- constatarea inadmisibilității procesului-verbal de ridicare din 05.03.2026 şi excluderea înregistrărilor video.

Acesta a declarat că, în cadrul cauzei penale, la materialele dosarului a fost anexat procesul-verbal de ridicare din 05.03.2026, f.d. 41, întocmit în baza ordonanței de ridicare, f.d. 42. Conform acestor acte, organul de urmărire penală ar fi ridicat 3 înregistrări video. Apărarea contestă legalitatea procesului-verbal de ridicare și admisibilitatea celor 3 înregistrări video, deoarece modul de efectuare și documentare a acțiunii procesuale nu oferă garanții minime privind proveniența, autenticitatea, integritatea și continuitatea probelor digitale.

Procesul-verbal de ridicare din 05.03.2026, f.d. 41, nu este semnat pe fiecare filă. Această încălcare afectează garanția integrității actului procesual. În lipsa semnăturilor pe fiecare filă, nu poate fi exclusă posibilitatea substituirii, completării sau modificării ulterioare a conținutului procesului-verbal. Or, un

proces-verbal de ridicare nu este un simplu înscris administrativ, ci actul prin care se documentează obținerea unei probe ce urmează a fi utilizată împotriva persoanei acuzate.

Prin urmare susține că, lipsa semnăturilor pe fiecare filă afectează: - autenticitatea procesului-verbal; - continuitatea filelor; - integritatea consemnărilor; - posibilitatea verificării reale a acțiunii procesuale; - dreptul apărării de a contesta proba.

- verificarea corespunderii actelor tehnice aferente testării alcoolscopice și constatarea inadmisibilității rezultatului testării în cazul neconfirmării corespunderii

Apărarea menționează că, în prezenta cauză, tichetul de la f.d. 33 indică aparatul Dräger Alcotest 6820, seria ARNH 0461. Prin urmare, instanța urmează să verifice dacă buletinul de verificare metrologică de la f.d. 14 se referă exact la aparatul cu seria ARNH 0461, nu la un alt aparat alcoolscopic. Această verificare este esențială, deoarece doar un aparat identificat individual și verificat metrologic la data testării poate produce un rezultat tehnic apt de a fi utilizat ca probă penală. Dacă între tichet și buletinul metrologic nu există corespondență exactă privind seria aparatului, rezultatul testării nu poate fi considerat verificabil și fiabil. Testarea a fost efectuată la data de 27.02.2026. Prin urmare, nu este suficient ca la dosar să existe un buletin metrologic; este necesar să se stabilească dacă verificarea metrologică era valabilă exact la data și ora testării. În lipsa acestei verificări, apărarea și instanța nu pot stabili dacă rezultatul de 0,64 mg/l provine de la un mijloc tehnic aflat în termen legal de verificare și apt pentru utilizare probatorie.

Pentru aceste rațiuni, apărarea a solicitat: - verificarea corespunderii dintre tichetul Dräger de la f.d. 33, buletinul de verificare metrologică de la f.d. 14 și certificatul de instruire de la f.d. 13; - obligarea acuzării să confirme dacă buletinul de verificare metrologică de la f.d. 14 se referă exact la aparatul Dräger Alcotest 6820, seria ARNH 0461, indicat în tichetul de la f.d. 33; - verificarea valabilității buletinului de verificare metrologică la data testării, 27.02.2026; - verificarea dacă certificatul nr. 309 de la f.d. 13, eliberat lui Cucu Vasile, confirma dreptul efectiv al acestuia de a efectua testarea alcoolscopică cu aparatul Dräger Alcotest 6820 și dacă instruirea a inclus utilizarea acestui model de aparat; - Obligarea acuzării să prezinte registrul de exploatare/utilizare a aparatului Dräger Alcotest 6820, seria ARNH 0461, pentru data de 27.02.2026; - obligarea acuzării să prezinte acte din care să rezulte că printerul ARNH 0179 era asociat aparatului ARNH 0461 utilizat la testarea inculpatei; - verificarea corespunderii dintre testul nr. 2407, ora indicată în tichet, orele consemnate în procesele-verbale și procedura efectiv aplicată inculpatei; - verificarea respectării Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate, inclusiv a perioadei de observare, explicării dreptului la examinare medicală și consemnării pretinsului refuz; - în cazul în care acuzarea nu poate demonstra corespunderea exactă dintre actele tehnice menționate, solicit constatarea inadmisibilității rezultatului testării alcoolscopice, a tichetului Dräger și a probelor derivate din acestea.

- constatarea inadmisibilității procesului-verbal de examinare a documentului din 06.03.2026, f.d. 47–51, și excluderea probelor derivate

În materialele cauzei penale este anexat procesul-verbal de examinare a documentului din 06.03.2026, f.d. 47–51, prin care organul de urmărire penală a examinat un CD-R cu 3 înregistrări video, pretins ridicate anterior de la Cucu Vasile. Din conținutul procesului-verbal rezultă că au fost descrise secvențe video, au fost incluse capturi/imprimări, iar la final s-a consemnat că suportul a fost sigilat și anexat la dosar. Apărarea contestă legalitatea, veridicitatea și admisibilitatea acestui proces-verbal, deoarece actul nu oferă garanții minime privind autenticitatea, integritatea, continuitatea și proveniența fișierelor video examinate.

Procesul-verbal de examinare a documentului din 06.03.2026 este întins pe mai multe file, f.d. 47–51, însă filele intermediare, inclusiv cele care conțin capturi/imprimări din înregistrările video, nu sunt semnate individual. Această omisiune afectează garanția integrității actului procesual. În lipsa semnăturii pe fiecare filă, nu poate fi exclusă posibilitatea substituirii, completării sau modificării ulterioare a conținutului. Într-un dosar penal, unde materialele video pot avea valoare decisivă, filele care conțin capturi din video nu pot fi tratate ca simple anexe lipsite de importanță. Ele constituie parte componentă a procesului-verbal și trebuie să ofere aceleași garanții de autenticitate ca actul principal. Procesul-verbal indică generic existența unui CD-R cu 3 înregistrări video, însă nu indică: - denumirea fișierelor; -

formatul fișierelor; - dimensiunea fiecărui fișier; - durata exactă verificată tehnic; - data creării fișierelor; - metadatele; - metoda de accesare; - dacă fișierele sunt originale sau copii; - dacă sunt integrale sau fragmente; - dacă au fost copiate pe calculatorul de serviciu; - dacă au fost convertite, redenumite, comprimate sau modificate. În lipsa acestor date, instanța și apărarea nu pot verifica dacă fișierele examinate sunt aceleași cu cele pretins ridicate anterior și dacă acestea au fost păstrate în stare nemodificată.

Înregistrările video sunt probe digitale. Ele pot fi copiate, fragmentate, redenumite, convertite sau modificate fără ca acest lucru să rezulte din simpla vizualizare. Organul de urmărire penală a indicat că a utilizat un calculator de serviciu „Dell" și o imprimantă „Canon MF 4010 Series", însă nu a indicat: - programul folosit pentru deschiderea fișierelor; - dacă fișierele au fost copiate pe calculator; - dacă suportul CD-R era original; - dacă suportul era sigilat anterior examinării; - dacă a fost verificată integritatea fișierelor; - dacă au fost păstrate metadatele; - dacă s-a calculat o valoare hash; - dacă a participat un specialist.

Apărarea nu susține că participarea specialistului este obligatorie în orice caz. Totuși, în cazul examinării unor fișiere video digitale, în lipsa specialistului, organul de urmărire penală trebuia cel puțin să descrie clar metoda tehnică de accesare, verificare și conservare a fișierelor.

Procesul-verbal nu se limitează la constatarea existenței unor imagini, ci descrie și interpretează conținutul acestora, inclusiv ce ar fi comunicat polițistul, ce ar fi făcut persoana vizată și ce rezultat ar fi indicat aparatul Dräger.

Această modalitate de consemnare este problematică, deoarece: - nu se indică dacă sunetul era clar; - nu se face transcriere exactă a dialogului; - nu se indică dacă imaginile sunt continue; - nu se indică dacă există întreruperi; - nu se indică dacă sunt fragmente selectate; - nu se indică dacă imaginile confirmă integral procedura de testare și explicarea drepturilor.

Prin urmare, procesul-verbal transformă o probă video neverificată tehnic într-o concluzie probatorie a organului de urmărire penală. Procesul-verbal de examinare din 06.03.2026 este derivat din ridicarea celor 3 înregistrări video din 05.03.2026. Dacă ridicarea inițială nu oferă garanții suficiente privind proveniența, suportul-sursă, metoda de copiere și lanțul de custodie, examinarea ulterioară nu poate remedia acest viciu. O probă digitală a cărei proveniență nu este clară nu devine admisibilă doar pentru că a fost ulterior vizionată și descrisă într-un proces-verbal.

Astfel, solicită apărătorul: - constatarea încălcării art. 260 CPP la întocmirea procesului-verbal de examinare a documentului din 06.03.2026, f.d. 47–51; - constatarea inadmisibilității procesului-verbal de examinare a documentului din 06.03.2026, f.d. 47–51; - excluderea din materialul probator a procesului-verbal de examinare a documentului din 06.03.2026, f.d. 47–51; - excluderea capturilor/imprimărilor foto inserate în procesul-verbal, în măsura în care nu sunt semnate, individualizate și verificate tehnic; - excluderea constatărilor și concluziilor organului de urmărire penală formulate în baza vizionării celor 3 înregistrări video; - excluderea probelor derivate din acest proces-verbal, inclusiv a oricăror aprecieri privind conținutul celor 3 înregistrări video.

- constatarea inadmisibilității ordonanței de recunoaștere și anexare a documentelor din 06.03.2026, f.d. 52

În materialele cauzei penale este anexată ordonanța din 06.03.2026, f.d. 52, prin care organul de urmărire penală a dispus recunoașterea și anexarea la materialele cauzei a unui CD-R cu 3 înregistrări video. Apărarea contestă legalitatea și admisibilitatea acestei ordonanțe, deoarece ea reprezintă un act derivat din acțiuni procesuale contestate anterior, și anume: - ridicarea celor 3 înregistrări video din 05.03.2026, f.d. 41–42; - examinarea CD-R cu 3 înregistrări video din 06.03.2026, f.d. 47–51.

Susține că, ordonanța din 06.03.2026, f.d. 52, nu constituie o probă autonomă, ci are caracter derivat, întrucât se întemeiază pe ridicarea și examinarea anterioară a celor 3 înregistrări video.

Dacă ridicarea inițială nu oferă garanții suficiente privind proveniența, suportul-sursă, metoda de copiere și lanțul de custodie, iar examinarea ulterioară nu individualizează tehnic fișierele, ordonanța de recunoaștere și anexare nu poate valida ulterior aceste deficiențe. Un act de recunoaștere și anexare nu poate transforma o probă neverificabilă într-o probă admisibilă. Ordonanța contestată indică generic un CD-R cu 3 înregistrări video, fără a individualiza suficient obiectul recunoscut și anexat. Nu sunt indicate:

1. denumirea fișierelor; 2. formatul acestora; 3. dimensiunea fiecărui fișier; 4. durata exactă a fiecărei înregistrări; 5. data creării fișierelor; 6. metadatele; 7. suportul-sursă; 8. metoda de copiere; 9. dacă fișierele sunt originale sau copii; 10.dacă sunt integrale sau fragmente; 11.dacă suportul a fost sigilat anterior; 12.dacă a existat un lanț de custodie documentat. În lipsa acestor date, nu este posibilă verificarea autenticității și integrității celor 3 înregistrări video.

Ordonanța f.d. 52 nu explică de ce CD-R cu cele 3 înregistrări video întrunește condițiile unei probe admisibile. Organul de urmărire penală se limitează la constatarea formală că înregistrările ar conține împrejurări relevante pentru cauza penală, însă nu analizează: 1. proveniența fișierelor; 2. legalitatea ridicării; 3. integritatea suportului; 4. autenticitatea imaginilor; 5. continuitatea înregistrărilor; 6. lipsa intervențiilor asupra fișierelor; 7. legătura dintre suportul examinat și evenimentul investigat. Prin urmare, ordonanța are un caracter formal și nu oferă o motivare suficientă pentru recunoașterea CD-R ca mijloc de probă.

Astfel cere: - constatarea inadmisibilității ordonanței din 06.03.2026, f.d. 52, privind recunoașterea și anexarea la cauza penală a CD-R cu 3 înregistrări video; - excluderea din materialul probator a ordonanței din 06.03.2026, f.d. 52; - constatarea faptului că ordonanța f.d. 52 nu poate valida ridicarea și examinarea înregistrărilor video efectuate anterior cu încălcarea garanțiilor privind proveniența, integritatea și autenticitatea probelor digitale; - excluderea probelor derivate din ordonanța f.d. 52, inclusiv a concluziilor organului de urmărire penală privind conținutul celor 3 înregistrări video.

Procedând la examinarea chestiunilor invocate de partea apărării, instanța de judecată precizează următoarele:

În acord cu prevederile articolului 1 din Codul de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanţelor judecătoreşti cu participarea părţilor în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Alin.(3) al aceluiaşi articol stipulează că, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală, procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internaţional, cu tratatele internaţ*****ale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituţiei Republicii Moldova şi ale prezentului cod.

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale **în mod echitabil**, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

În ceea ce privește **admisibilitatea probatoriului** criticat de partea apărării, instanța de judecată reține că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte vs. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov vs. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade vs. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin vs. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, problema admisibilității probelor o decide organul de

urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Potrivit articolului 24 alineatele (2)-(4) din Codul de procedură penală, (2) Instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii. (3) Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură. (4) Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Articolul 93 alineatul (2) și (3) din Codul de procedură penală stabilește că, În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: (…); 4) procesele-verbale privind acţiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătoreşti; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; (…). (3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobîndite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, organul care exercită activitate specială de investigaţii, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Conform articolului 95 alineatul (3) din Codul de procedură penală, Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispoziţiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilităţii probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligaţia de a argumenta admiterea lor revine părţii care le-a administrat sau părţii în favoarea căreia au fost administrate probele.

Orice încălcare a procedurii, dacă are efecte asupra exercitării drepturilor participanților la proces, duce la inadmisibilitatea probelor ca și consecință.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Concluzia despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu poate fi trasă pe baza presupunerilor (art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală). Dacă lipsesc probe care confirmă, dovedesc cu certitudine învinuirea și dacă se epuizează toate posibilitățile de administrare a altor probe, procesul penal este clasat sau este pronunțată o sentință de achitare. Îndoielile incorigibile în privința vinovăției persoanei se tălmăcesc în favoarea învinuitului sau a inculpatului (art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală).

Conform art.251 Cod de procedură penală, (1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul.

În același timp, **legiuitorul a delimitat expres cazurile de nulitate absolută de cele de nulitate relativă**. Astfel, conform art.251^1 Cod de procedură penală, (1) Determină întotdeauna aplicarea nulităţii încălcarea dispoziţiilor privind:

a) compunerea completului de judecată;
b) competenţa instanţelor judecătoreşti după calitatea persoanei;
c) publicitatea şedinţei de judecată;
d) participarea părţilor în cazurile obligatorii;
e) prezenţa interpretului, traducătorului, dacă este obligatorie potrivit legii.

(2) Nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere.

Per a contrario, art.251^2 Cod de procedură penală instituie că, (1) Încălcarea dispoziţiilor legale, altele decât cele prevăzute la art.251^1, determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror,

bănuit, învinuit, inculpat, de celelalte părţi în cazul în care există un interes procesual propriu în respectarea dispoziţiei legale încălcate.

Mai mult, art. 251[2] alin. (3) lit. a) CPP stabilește în mod expres momentul până la care nulitatea relativă poate fi invocată în cursul urmăririi penale, și anume în timpul sau imediat după efectuarea actului procedural ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, atunci când partea ia cunoștință de materialele dosarului.

Conform alin. (5) al aceluiași articol, **nulitatea relativă nu se aplică și nu duce la anularea actului în cazul în care persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege**.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, instanța constată că criticile formulate de partea apărării vizează acte procedurale și mijloace de probă administrate de partea acuzării în cursul urmăririi penale. Or, asemenea pretinse încălcări nu se regăsesc printre cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 251[1] CPP, astfel încât eventualele consecințe juridice ale acestora urmează a fi examinate prin prisma regimului nulității relative, instituit de art. 251[2] CPP.

În acest context, este relevant faptul că partea apărării a avut posibilitatea efectivă de a lua cunoștință de actele procedurale și de materialele probatorii administrate în cursul urmăririi penale și, respectiv, de a contesta legalitatea și admisibilitatea acestora în condițiile și în termenul prevăzut de lege.

Potrivit art. 251[2] alin. (3) lit. a) CPP, un asemenea demers putea fi realizat în timpul sau imediat după efectuarea actului procedural ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, moment la care partea ia cunoștință de materialele dosarului.

Cu toate acestea, din circumstanțele cauzei rezultă că **apărarea nu a invocat pretinsele încălcări procesuale în termenul stabilit de lege**, ci abia în faza cercetării judecătorești a formulat critici cu privire la legalitatea actelor procedurale și a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale. Or, simpla reiterare, într-o etapă procesuală ulterioară, a unor critici care puteau și trebuiau să fie formulate în termenul prevăzut de art. 251[2] CPP nu este de natură să repună partea în termen și nici să transforme o eventuală nulitate relativă într-o nulitate absolută.

Instanța subliniază că instituirea unui termen pentru invocarea nulității relative urmărește asigurarea disciplinei procesuale și împiedicarea valorificării tardive a unor pretinse încălcări procesuale, în condițiile în care partea interesată a avut posibilitatea reală de a le invoca la momentul prevăzut de lege. În consecință, odată ce partea a cunoscut sau trebuia să cunoască despre actul procedural și despre pretinsa încălcare, aceasta este ținută să își valorifice dreptul procesual în termenul legal.

Prin urmare, în condițiile în care criticile apărării privesc acte și mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale, iar apărarea a avut posibilitatea de a lua cunoștință de acestea cel târziu la terminarea urmăririi penale, însă nu a invocat pretinsa nulitate în termenul stabilit de art. 251[2] alin. (3) lit. a) CPP, instanța constată că aceste critici sunt tardive.

În temeiul art. 251[2] alin. (5) CPP, nulitatea relativă nu poate fi aplicată și nu poate conduce la anularea actelor procedurale sau a probelor contestate în mod tardiv.

În consecință, instanța va respinge criticile formulate de partea apărării referitoare la **nulitatea actelor procedurale și a mijloacelor de probă administrate** în cursul urmăririi penale, ca fiind invocate cu depășirea termenului procesual prevăzut de lege.

Dintr-o altă perspectivă a analizei, instanța constată că criticile formulate de partea apărării vizează, în esență, nu doar pretinsa nulitate a actelor procedurale prin care au fost administrate anumite mijloace de probă, ci și **problema admisibilității probelor respective.**

Or, potrivit art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile Codului. Totodată, conform alin. (2) al aceluiași articol, problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, fiind garantat accesul în egală măsură al tuturor părților la cercetarea probei.

Prin urmare, admisibilitatea unei probe nu este determinată de simpla împrejurare că aceasta a fost administrată și anexată la materialele cauzei, ci presupune verificarea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege, inclusiv sub aspectul conformității procedurii de administrare cu normele procesual-penale.

În același timp, legiuitorul a stabilit în mod expres regulile privind sarcina argumentării inadmisibilității probelor. Astfel, potrivit art. 95 alin. (3) CPP, în cazul în care administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor Codului de procedură penală, **argumentarea inadmisibilității acestora revine părții care solicită respingerea lo**r. În situația în care administrarea probelor nu a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor Codului, obligația de a argumenta admiterea acestora revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate.

Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții rezultă că partea care invocă inadmisibilitatea unei probe **nu se poate limita la o contestare formală** sau generală a acesteia, ci trebuie să indice în mod **concret** norma procesuală pretins încălcată, împrejurarea în care s-ar fi produs încălcarea și, după caz, în ce măsură aceasta afectează condițiile legale de admisibilitate a probei.

Așadar, sarcina procesuală a părții care solicită excluderea unei probe presupune formularea unor **obiecții concrete și verificabile**, apte să pună în discuție conformitatea probei cu exigențele prevăzute de art. 95 CPP. Simpla invocare a unor eventuale neregularități, fără identificarea unei încălcări concrete a normelor procesual-penale și fără indicarea consecințelor acesteia asupra legalității administrării probei, nu este suficientă pentru a determina constatarea inadmisibilității.

La caz deci, apărarea critică faptul că acuzarea nu a dovedit faptul respectării tuturor condițiilor de măsurare a alcoolemiei în cazul lui Mațurca Galina.

În susținerea alegațiilor sale, s-a prevalat de conținutul răspunsului nr.01-06/611 din 09.06.2026, emis de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, potrivit căruia, instruirea lui Cucu Vasile a vizat utilizarea aparatului de tip **”Alcotest 6810”, și nu ”Alcotest 6820”**, cum este cel utilizat în cazul lui Mațurca Galina.

Prin urmare, apărarea pune în discuție competența persoanei care a efectuat testarea, apreciind că aceasta nu ar fi fost instruită corespunzător pentru utilizarea anume a modelului de mijloc tehnic cu care a fost efectuată măsurarea.

Instanța nu poate reține aceste argumente.

În primul rând, din materialele cauzei rezultă că testarea alcoolscopică a fost efectuată de către Cucu Vasile, angajat al Serviciului patrulare al SSP al IP Criuleni, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Din declarațiile martorului menționat rezultă că, la momentul constatării faptei, a utilizat aparatul „Drager Alcotest 6820”, aflat în dotarea echipajului de poliție, și că a fost instruit cu privire la modul de utilizare și exploatare a mijloacelor tehnice destinate testării alcoolscopice.

Aceste declarații nu constituie însă unicul element probator care confirmă pregătirea profesională a acestuia. La materialele cauzei este anexat certificatul nr. 309, eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, din care rezultă că, în perioada 04.07.2023–06.07.2023, Cucu Vasile a fost instruit conform programului de instruire a inspectorilor „Controlului treziei”. Certificatul a fost eliberat la 06.07.2023 și este valabil până la 06.07.2028.

Prin urmare, la data efectuării testării alcoolscopice în privința inculpatei, Cucu Vasile deținea un certificat valabil care atesta instruirea sa în domeniul efectuării controlului treziei. Or, apărarea nu a demonstrat că, potrivit normelor legale aplicabile, valabilitatea instruirii inspectorului ar fi condiționată de indicarea expresă, în certificatul de instruire, a fiecărui model concret de aparat utilizat ulterior în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În al doilea rând, susținerea apărării potrivit căreia simpla menț*****are în certificatul de instruire a aparatului „Alcotest 6810” ar exclude posibilitatea utilizării aparatului „Alcotest 6820” nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a concluziona asupra nelegalității testării.

Pentru a produce o asemenea consecință, ar fi necesar ca apărarea să demonstreze existența unei norme juridice sau a unei cerințe tehnice obligatorii potrivit căreia instruirea inspectorului trebuie realizată distinct și obligatoriu pentru fiecare model de aparat utilizat, iar nerespectarea acestei cerințe să atragă nevalabilitatea rezultatului măsurării.

Or, o asemenea împrejurare nu a fost demonstrată în cauza de față.

În acest sens, nici răspunsul nr. 01-06/611 din 09.06.2026, invocat de apărare, nu este suficient pentru a demonstra că utilizarea aparatului „Alcotest 6820” de către Cucu Vasile a fost efectuată de o persoană instruită necorespunzător. Faptul că în documentul respectiv este indicată instruirea privind un

anumit model de aparat **nu echivalează, în sine, cu constatarea faptului că persoana instruită nu deținea competențele necesare pentru efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul utilizat în speță.**

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că aparatul utilizat la testarea inculpatei era un mijloc de măsurare identificat individual, respectiv „Analizator a concentrației de etanol în aer", tip „Alcotest 6820", ARNH-0461, „Drager", Germania, pentru care, la fila 14 din dosar este anexată copia buletinului de verificare metrologică nr. 2.6.49-767C, valabil în perioada 16.09.2025–16.09.2026. Prin urmare, la data de 27.02.2026, aparatul utilizat se afla în perioada de valabilitate a verificării metrologice.

Totodată, tichetul emis de aparatul „Drager Alcotest 6820" confirmă că, la data de 27.02.2026, ora 23:53, testarea alcoolscopică a inculpatei Mațurca Galina a fost efectuată de operatorul Cucu Vasile, fiind stabilită concentrația alcoolului în aerul expirat de 0,64 mg/l.

Acest rezultat nu este izolat de celelalte acte procedurale întocmite la fața locului. Astfel, rezultatul testării a fost consemnat în actele procesuale corespunzătoare, iar inculpata a semnat înscrisurile respective fără a formula obiecții cu privire la modul de efectuare a testării, identitatea aparatului utilizat, procedura de testare sau rezultatul obținut. În particular, pe tichetul „Drager" și în procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 28.02.2026, nu sunt consemnate obiecții din partea inculpatei, aceasta aplicându-și semnătura olografă pe înscrisurile respective.

În continuare, instanța reține că, prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, a fost aprobat Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Potrivit pct. 9, pct. 11 și pct. 13 din Regulament, testarea alcoolscopică se efectuează de persoane abilitate în acest scop, inclusiv de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, de lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei" și alte persoane prevăzute de cadrul normativ, care sunt instruite în modul stabilit și respectă instrucțiunile privind exploatarea mijloacelor tehnice utilizate.

Prin urmare, *condiția esențială* instituită de cadrul normativ este ca testarea să fie efectuată de o persoană abilitată și instruită, cu respectarea instrucțiunilor privind exploatarea mijlocului tehnic utilizat. În speță, această condiție rezultă din cumulul probelor administrate: calitatea profesională a lui Cucu Vasile, certificatul de instruire nr. 309, declarațiile acestuia, identificarea aparatului utilizat, existența verificării metrologice valabile și rezultatul consemnat de aparatul „Drager Alcotest 6820".

În același context, instanța reține și prevederile art. 273 alin. (1) CPP, potrivit cărora **poliția constituie organ de constatare** pentru infracțiunile care nu sunt date prin lege în competența altor organe de constatare. Conform alin. (2) al aceluiași articol, organele de constatare au dreptul, în condițiile Codului, să efectueze acțiunile care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale în care se consemnează acțiunile efectuate și circumstanțele constatate, actele de constatare constituind mijloace de probă.

Or, testarea alcoolscopică efectuată nemijlocit după depistarea conducătorului auto este, prin natura sa, o acțiune care reclamă celeritate, întrucât rezultatul măsurării este susceptibil să se modifice odată cu trecerea timpului. Efectuarea testării la momentul constatării situației de fapt urmărește tocmai conservarea unei informații probatorii relevante privind starea conducătorului auto la momentul conducerii vehiculului. Prin urmare, efectuarea acestei acțiuni de către agentul de poliție abilitat, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu și cu respectarea cerințelor aplicabile mijlocului tehnic utilizat, se circumscrie competențelor organului de constatare.

În ceea ce privește pretinsa lipsă a instruirii pentru modelul exact „Alcotest 6820", instanța consideră că această împrejurare trebuie apreciată nu în mod abstract, ci în raport cu ansamblul materialului probator. Pentru excluderea rezultatului testării nu este suficientă simpla identificare a unei eventuale diferențe de denumire între modelul aparatului menționat în documentul de instruire și cel utilizat efectiv. Este necesar să se demonstreze că această împrejurare a determinat o încălcare a unei norme procesual-penale sau a unei cerințe obligatorii de exploatare a aparatului și, în mod concret, că pretinsa neregularitate este aptă să afecteze autenticitatea, exactitatea ori fiabilitatea rezultatului obținut.

În speță, apărarea nu a prezentat o asemenea probă.

Mai mult, nu a fost contestată în mod efectiv integritatea aparatului utilizat, nu s-a demonstrat că acesta ar fi fost defect, că verificarea metrologică ar fi fost expirată ori nevalabilă la momentul testării, că instrucțiunile de exploatare ar fi fost încălcate sau că rezultatul imprimat pe tichet ar fi fost alterat ori neautentic. Dimpotrivă, buletinul de verificare metrologică confirmă că aparatul „Alcotest 6820", ARNH-0461, se afla în perioada de valabilitate a verificării, iar rezultatul testării este individualizat prin tichetul emis de aparat.

De asemenea, este relevant faptul că, potrivit pct. 14 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296/2009, **refuzul subiectului de a fi condus la o instituție medicală abilitată pentru examinarea medicală** cu prelevarea probelor biologice este considerat refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice și/sau testării antidrog și **servește drept temei pentru menținerea acestuia în vigoare**. Prin urmare, cadrul normativ instituie inclusiv o modalitate de verificare și contestare a rezultatului testării alcoolscopice, aspect care trebuie apreciat în coroborare cu conduita procesuală a persoanei supuse testării.

În cauza de față, însă, nu rezultă că inculpata ar fi formulat la momentul testării obiecții cu privire la aparatul utilizat, la persoana care a efectuat testarea sau la procedura aplicată. Aceasta a semnat actele întocmite la fața locului, fără a consemna obiecții asupra rezultatului sau asupra modului de efectuare a măsurări.

Elocventă în acest sens se prezintă a fi mențiunea olografă și semnătura aplicată de Mațurca Galina pe îndreptarea din 28.02.2026, anexată la fila dosarului 10, **"am primit, mă refuz"** - prin care acesteia i-a fost adusă la cunoștință posibilitatea efectuării examinării medicale, act pe care numita l-a semnat, fără ca din cuprinsul înscrisului să rezulte vreo mențiune privind solicitarea expresă de escortare la instituția medicală sau refuzul organelor de poliție de a-i asigura acest drept.

Instanța mai reține că, potrivit regulilor generale privind aprecierea probelor, valoarea probatorie a rezultatului testării alcoolscopice nu poate fi analizată în mod izolat. Acesta urmează a fi apreciat în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză, inclusiv cu declarațiile martorilor și cu actele de constatare întocmite de agentul de poliție.

Prin urmare, chiar dacă apărarea ridică anumite întrebări cu privire la corespunderea denumirii modelului indicat în certificatul de instruire cu modelul aparatului utilizat efectiv, această împrejurare, în lipsa demonstrării unei încălcări concrete a normelor obligatorii și a unei influențe reale asupra rezultatului măsurării, nu este suficientă pentru a lipsi rezultatul testării de valoare probatorie.

În acest sens, instanța subliniază că **pentru înlăturarea unei probe nu este suficientă invocarea unor neregularități abstracte sau a unor îndoieli pur ipotetice.** Partea care contestă proba trebuie să indice în mod concret încălcarea normei aplicabile și să demonstreze relevanța acesteia asupra legalității administrării probei ori asupra fiabilității rezultatului obținut.

Or, în prezenta cauză, apărarea nu a demonstrat că diferența dintre modelele „Alcotest 6810" și „Alcotest 6820", menționată în răspunsul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, ar fi condus în concret la efectuarea necorespunzătoare a testării, la utilizarea incorectă a aparatului sau la obținerea unui rezultat eronat. Cu atât mai mult, răspunsul menționat **nu conține o constatare categorică potrivit căreia Cucu Vasile nu era abilitat să utilizeze aparatul „Alcotest 6820" și nici nu stabilește că rezultatul obținut la 27.02.2026 ar fi nevalabil sau lipsit de forță probantă**.

De asemenea instanța reține că, prin Hotărârea de Guvern nr.515/17.07.2024 cu privire la modificarea şi abrogarea unor hotărâri ale Guvernului (privind testarea antidrog), a fost abrogată Hotărârea Guvernului nr.1139/2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliţiei (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.204-207, art.1190), cu modificările ulterioare.

Potrivit acelui Regulament, devenit deja desuet, în pct. 5 era stipulate că: "Mijloacele de măsurare din dotarea poliţiei se permit spre utilizare numai în cazurile dacă: sînt legalizate pe teritoriul Republicii Moldova (incluse în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare al Republicii Moldova); sînt verificate periodic, conform articolului 17 al Legii metrologiei nr.647 din 17 noiembrie 1995 şi Listei oficiale a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului şi supravegherii metrologice de stat." Iar din pct. 6 rezulta că: "Dispozitivele pentru aprecierea vitezei de deplasare a mijloacelor de transport şi aparatajul

medical pot fi utilizate: în timpul patrulării terestre (pedestre / la sol) sau cu ajutorul automobilelor speciale ale poliţiei; pe sectoarele drumurilor publice cu o concentrare sporită a accidentelor rutiere provocate din cauza excesului de viteză; de către lucrătorii medicali cu pregătire specială şi lucrătorii poliţiei, instruiţi conform actelor normative în vigoare ale Ministerului Sănătăţii."

În prezent, articolul 7 din Legea nr.713/06.12.2001 privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanţe psihotrope, la alin.(7) și (8) este stipulate că: "Pentru constatarea faptului conducerii mijlocului de transport sub influenţa alcoolului sau a substanţelor stupefiante, psihotrope, etnobotanice şi a analogilor acestora, poliţistul sau o altă persoană abilitată efectuează testarea alcoolscopică şi/sau testarea antidrog. În cazul în care nu este de acord cu rezultatul testării alcoolscopice şi/sau testării antidrog, conducătorul mijlocului de transport este în drept să-l conteste şi să ceară examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei."

La fel și pct.3 din Hotărârea de Guvern nr.296/16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, stabilește că Ministerul Afacerilor Interne va asigura dotarea angajaţilor Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei cu mijloace tehnice de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi va monitoriza situaţia la acest capitol.

În consecință, instanța apreciază că argumentele apărării referitoare la presupusa lipsă a instruirii pentru modelul exact al aparatului utilizat nu sunt apte să răstoarne prezumția de regularitate a procedurii de testare, în condițiile în care competența persoanei care a efectuat testarea este confirmată prin certificatul de instruire valabil, aparatul utilizat era identificat individual și se afla în perioada de valabilitate a verificării metrologice, iar rezultatul testării a fost consemnat prin tichetul emis de aparatul respectiv și coroborat cu celelalte probe administrate în cauză.

Prin urmare, instanța concluzionează că rezultatul testării alcoolscopice efectuate în privința inculpatei Mațurca Galina, prin utilizarea aparatului „Drager Alcotest 6820", testul nr. 2487, prin care a fost stabilită concentrația de 0,64 mg/l alcool în aerul expirat, constituie un mijloc de probă administrat în condițiile legii, pertinent și concludent, neexistând temeiuri suficiente pentru excluderea sau înlăturarea acestuia din materialul probator.

În același timp, instanța reține că eventuala existență a unor neclarități privind modalitatea de instruire a operatorului nu poate fi echivalată, în lipsa unor probe suplimentare, cu dovada nelegalității testării sau a incorectitudinii rezultatului. A admite contrariul ar însemna ca orice neconcordanță formală privind identificarea modelului aparatului în documentele de instruire să conducă automat la excluderea rezultatului, fără a se demonstra existența unei încălcări concrete a procedurii și fără a se stabili vreo legătură între pretinsa neregularitate și fiabilitatea măsurării.

În ceea ce privește răspunsul nr. 01-06/611 din 09.06.2026 al IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, invocat de apărare, instanța observă că acesta **nu oferă o concluzie tehnică sau juridică aptă să infirme rezultatul testării** efectuate în prezenta cauză și nici nu stabilește că instruirea realizată de Cucu Vasile îl făcea neeligibil pentru efectuarea testării cu aparatul „Alcotest 6820". Prin urmare, acest înscris, apreciat în coroborare cu întregul material probator, nu este suficient pentru a genera un dubiu rezonabil cu privire la legalitatea ori exactitatea rezultatului testării alcoolscopice.

Mai mult ca atât, inculpata Mațurca Galina a fost identificată în calitate de conducător al mijlocului de transport de model „Dacia Sandero", cu numărul de înmatriculare *****, în baza unor indicii obiective care au determinat necesitatea testării alcoolscopice. Astfel, ambii martori au declarat consecvent că inculpata se deplasa neuniform, iar în *momentul în care a sesizat prezența echipajului de poliție, a accelerat și a început deplasarea cu viteză mare, deși poliția avea prioritate, după care a continuat deplasarea, în intenția de a se eschiva de la poliție*.

Tot aici se reține că declarațiile martorilor Cucu Vasile și Braguța Petru sunt coerente, consecvente și se coroborează cu probele materiale administrate în cauză, nefiind stabilite careva împrejurări care ar pune la îndoială veridicitatea acestora.

În continuare, instanța va respinge și argumentul părții apărării privind incidența prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, potrivit cărora nu pot fi admise ca probe datele de fapt obținute dintr-o sursă care este imposibil de verificat în ședința de judecată.

Instanța constată că, în speță, nu este incidentă situația prevăzută de norma procesuală invocată de apărare, întrucât sursa informației probatorii este identificabilă, iar circumstanțele în care aceasta a fost obținută și fixată au putut fi supuse verificării nemijlocite și contradictorii în ședința de judecată.

Astfel, înregistrarea video care surprinde momentul efectuării testării alcoolscopice din 27 februarie 2026 nu constituie o informație provenită dintr-o sursă necunoscută sau neverificabilă. Dimpotrivă, aceasta este raportată la o acțiune concretă de constatare, efectuată în privința inculpatei, într-un moment și în circumstanțe determinate, iar modalitatea de realizare a înregistrării poate fi verificată prin coroborarea acesteia cu celelalte probe administrate în cauză.

În mod particular, martorii acuzării au elucidat în ședința de judecată, în mod detaliat, consecvent și coerent, circumstanțele în care a fost efectuată înregistrarea video, inclusiv împrejurările în care a avut loc testarea alcoolscopică a inculpatei, succesiunea acțiunilor întreprinse și modalitatea în care acestea au fost fixate prin mijloace tehnice.

Astfel, martorul Braguța Petru a explicat în ședința de judecată că: *"[...] înregistrarea video care a fost recunoscută ca mijloc de probă în această cauză a fost efectuată de către el personal, cu telefonul propriu de model "iPhone 13". El a transmis acele înregistrări audio-video colegului său Cucu Vasile în data de 28.02.2026. [...]".*

La rândul lui, martorul Cucu Vasile a comunicat în cadrul ședinței de judecată că: *"[...] Înregistrarea audio-video care este prezentă la materialele cauzei penale a fost efectuată de către colegul lui Braguța Petru. [...] Înregistrările audio-video au fost transmise ulterior organului de urmărire penală."*

Astfel declarațiile martorilor au permis instanței să verifice nemijlocit atât existența evenimentului surprins în înregistrare, cât și corespunderea conținutului acesteia circumstanțelor de fapt relatate de persoanele care au participat nemijlocit la procedura respectivă. Prin urmare, nu poate fi susținut că proba ar proveni dintr-o sursă imposibil de verificat în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult, înregistrarea video nu este analizată în mod izolat, ci în coroborare cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, inclusiv declarațiile martorilor, tichetul emis de aparatul „Drager Alcotest 6820" și actele procesuale întocmite cu ocazia constatării faptei. Această coroborare permite verificarea atât a existenței și conținutului înregistrării, cât și a circumstanțelor în care aceasta a fost realizată.

Respectiv, omisiunile notificate de partea apărării la procedura de ridicare a înregistrărilor audio-video cu momentul testării alcoolscopice din 27.02.2026, care certifică momentul supunerii inculpatei Mațurca Galina la testarea alcoolscopică - **au fost elucidate și înlăturate în ședința de judecată**, nefiind afectată sub o oarecare formă echitatea procedurii în raport cu inculpată, respectiv chestiunea inadmisibilității probatoriului în cauză nu s-a confirmat.

Prin urmare, nu poate fi susținut că înregistrarea audio-video ar proveni dintr-o sursă imposibil de verificat în ședința de judecată. Dimpotrivă, sursa acesteia este identificabilă, circumstanțele obținerii sale sunt cunoscute, iar persoanele care au participat la efectuarea acțiunilor surprinse în înregistrare au fost audiate nemijlocit de instanță.

Cât privește criticile apărării referitoare la **proveniența înregistrărilor audio-video și pretinsa lipsă de autenticitate a acestora**, instanța reține că asemenea susțineri nu pot fi analizate în mod abstract, ci trebuie raportate la materialul probator administrat în cauză. În acest sens, înregistrarea audio-video nu a constituit unica probă care a determinat concluzia instanței cu privire la vinovăția inculpatei, ci reprezintă un mijloc probator suplimentar, care confirmă și ilustrează circumstanțele constatate prin celelalte probe administrate.

Astfel, înregistrarea audio-video trebuie apreciată în coroborare cu declarațiile martorilor, cu tichetul emis de aparatul „Drager Alcotest 6820", cu procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică, precum și cu celelalte acte procedurale administrate în cauză.

Relevant sub acest aspect este și procesul-verbal de examinare a suportului optic, din care rezultă că materialul video permite identificarea persoanei supuse testării, a automobilului condus de aceasta și a desfășurării procedurii de testare alcoolscopică. Prin urmare, conținutul înregistrării nu este unul incert

sau imposibil de raportat la circumstanțele concrete ale cauzei, ci surprinde un eveniment determinat, care poate fi individualizat atât temporal, cât și prin persoanele și acțiunile reflectate.

Instanța mai reține că apărarea nu a prezentat probe tehnice sau alte elemente obiective care să pună sub semnul întrebării integritatea materialului audio-video. Nu au fost prezentate date care să demonstreze că fișierele ar fi fost alterate, că asupra acestora ar fi intervenit o modificare a conținutului, că anumite secvențe ar fi fost inserate, eliminate sau manipulate ori că suportul optic prezentat instanței nu ar corespunde materialului înregistrat la momentul efectuării acțiunilor respective.

Or, **simpla formulare a unor ipoteze** privind posibilitatea manipulării unei înregistrări nu echivalează cu demonstrarea faptului manipulării acesteia. Pentru a înlătura o probă audio-video pe motiv de neautenticitate nu este suficientă existența unei îndoieli pur ipotetice cu privire la posibilitatea modificării fișierului, fiind necesare elemente concrete și verificabile care să indice existența unei asemenea intervenții.

În prezenta cauză, asemenea elemente nu au fost prezentate. Apărarea s-a limitat la susținerea unor presupuneri privind proveniența și autenticitatea înregistrării, fără a indica în mod concret care secvență ar fi fost modificată, ce intervenție ar fi fost efectuată asupra fișierului, în ce moment ar fi avut loc aceasta și prin ce mijloace s-ar fi realizat presupusa alterare.

În aceste condiții, instanța nu poate substitui probele concrete cu simple ipoteze ale părții, întrucât aprecierea probelor trebuie să se întemeieze pe date obiective, susceptibile de verificare, și nu pe eventualități care nu au fost confirmate prin materialul probator.

Totodată, instanța observă că autenticitatea înregistrării nu este analizată exclusiv prin raportare la suportul tehnic pe care aceasta se află. Conținutul acesteia este verificabil și prin raportare la circumstanțele obiective ale cauzei, respectiv momentul testării, identitatea persoanei testate, identitatea agentului care a efectuat testarea, automobilul implicat, aparatul utilizat și rezultatul măsurării. Aceste elemente se regăsesc și în celelalte probe administrate, ceea ce permite instanței să verifice concordanța dintre înregistrarea audio-video și situația de fapt stabilită prin ansamblul probator.

Prin urmare, chiar dacă înregistrarea audio-video nu ar fi fost disponibilă, existența și desfășurarea procedurii de testare alcoolscopică, precum și rezultatul acesteia, nu se întemeiază exclusiv pe conținutul înregistrării, ci rezultă dintr-un ansamblu probator distinct și convergent. Înregistrarea are, astfel, un caracter confirmativ, oferind o reprezentare directă a acțiunilor surprinse, fără ca soluția asupra vinovăției să depindă exclusiv de acest mijloc de probă.

De asemenea, instanța acordă relevanță faptului că martorii acuzării au fost audiați nemijlocit în ședința de judecată, iar apărarea a avut posibilitatea efectivă de a le adresa întrebări, de a contesta declarațiile acestora și de a pune în discuție circumstanțele efectuării testării și realizării înregistrării. Astfel, garanțiile contradictorialității și ale egalității armelor au fost respectate, iar sursa informației probatorii a fost efectiv supusă verificării judiciare.

În acest context, art. 94 alin. (1) pct. 6) CPP nu poate fi interpretat în sensul că orice probă a cărei proveniență este contestată de apărare devine, prin simplul fapt al contestării, o probă provenită dintr-o sursă imposibil de verificat. Incidența acestei norme presupune existența unei imposibilități obiective de verificare a sursei datelor de fapt, iar nu simpla exprimare a unor îndoieli sau presupuneri de către una dintre părți.

Or, în prezenta cauză, o asemenea imposibilitate nu există. Dimpotrivă, sursa și circumstanțele obținerii înregistrării sunt identificabile, conținutul acesteia a fost examinat în cadrul procedurii judiciare, iar persoanele care au participat la acțiunile surprinse în înregistrare au fost audiate în ședința de judecată.

În consecință, argumentele apărării referitoare la proveniența, autenticitatea și pretinsa manipulare a înregistrării audio-video urmează a fi respinse ca nefondate, nefiind susținute prin elemente obiective și verificabile care să pună la îndoială integritatea acesteia sau valoarea sa probatorie.

La rândul lor, nici actele procedurale prin care au fost ridicate, fixate și examinate mijloacele de probă analizate mai sus, nu pot fi declarate inadmisibile, întrucât din materialele cauzei rezultă respectarea cerințelor procesual-penale incidente la întocmirea acestora.

Astfel, actele procedurale întocmite cu ocazia ridicării și examinării mijloacelor de probă respectă cerințele prevăzute de art. 260 din Codul de procedură penală, fiind consemnate circumstanțele relevante

ale acțiunilor procesuale efectuate, precum și datele necesare identificării mijloacelor de probă ridicate și examinate.

Instanța nu identifică în cuprinsul acestor acte omisiuni sau neregularități de natură să afecteze caracterul lor legal ori să pună la îndoială autenticitatea și integritatea mijloacelor de probă la care acestea se referă. Mai mult, apărarea nu a demonstrat existența unei vătămări procesuale care să fi afectat caracterul echitabil al procesului sau drepturile inculpatei Mațurca Galina.

În aceste condiții, simpla contestare a legalității actelor procedurale, în lipsa identificării unei încălcări concrete și relevante a normelor procesuale, nu poate constitui temei pentru declararea acestora ca inadmisibile și, implicit, pentru excluderea mijloacelor de probă consemnate prin actele respective.

Prin urmare, instanța constată că actele procedurale prin care mijloacele de probă au fost ridicate și examinate, la fel au fost administrate, întocmite cu respectarea exigențelor art. 260 CPP, nu sunt afectate de vicii procedurale care să atragă nulitatea acestora și constituie suport procesual legal pentru valorificarea mijloacelor de probă administrate în cauză.

Concluzia instanței de judecată:

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 389 Cod de procedură penală, sentinţa de condamnarea se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Analizând în şedinţa de judecată ansamblul materialului probator cercetat, în mod coroborat şi în interconexiunea lor, instanţa de judecată consideră dovedită integral şi dincolo de orice îndoială rezonabilă vina inculpatei Mațurca Galina în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 , alin. (1) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, în circumstanțele descrise mai sus.

Astfel, instanța de judecată a stabilit cert, la data de 27 februarie 2026, aproximativ la ora 23:50 min., deținând dreptul de a conduce mijloace de transport în baza permisului de conducere cu nr.***** valabil pentru categoriile "B1" şi "B", cunoscând cu certitudine că, potrivit prevederilor pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 357/2009, potrivit cărora: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe [...]”, conștientizând faptul că se află în stare de ebrietate, Mațurca Galina a condus autoturismul de model ”Dacia Sandero” cu numărul de înmatriculare *****, pe una din străzile satului Boşcana, raionul Criuleni, unde a fost stopată de către angajatul de poliție din cadrul IP Criuleni, şi suspectată în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, astfel, fiind supusă testării alcoolscopice, efectuată cu aparatul alcooltest de model ”DRAGER”, s-a constatat că, cantitatea vaporilor de alcool în aerul expirat de către ea constituie 0,64 mg/l.

În concluzie, instanţa de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanţele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta infracţională există şi că a fost săvârşită de inculpata Mațurca Galina.

Sancțiunea penală:

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile articolelor 7, 61, 75–77 Codul penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Aşadar, în corespundere cu art. 7 Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea penală. Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influenţa inculpaţii de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societăţii, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptăţii.

Circumstanțele care atenuează răspunderea inculpatei Mațurca Galina, conform art. 76 Codul penal, s-a stabilit a fi faptul că inculpata a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatei Mațurca Galina, conform art. 77 din Codul penal, nu au fost identificate.

Potrivit art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinţei de condamnare, generând consecinţe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

În cazul de față, inculpata nu are antecedentele penale.

Caracterizarea inculpatei

Cazierul penal (Forma nr. 246) din 03.03.2026 (fila dosarului 81), indică la faptul că Mațurca Galina nu a fost atrasă anterior la răspundere penală.

Din Certificatul IMSP „Spitalul raional *****” nr. 125 din 06.03.2026 (fila dosarului 76) se deduce că Mațurca Galina nu stă la evidența medicului narcolog.

Gravitatea infracțiunii

Conform prevederilor art. 16, alin. (3) Cod penal, infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

Respectiv infracțiunea reținută în sarcina inculpatei Mațurca Galina se atribuie la categoria celor mai puțin grave, întrucât art. 264^1 alin. (1) Cod penal prevede ca pedeapsă privativă de libertate – închisoare de la 1 la 3 ani.

Mărimea și tipul pedepsei

Instanța de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatei trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatei până sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Conform art. 8 Codul penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În concordanță cu pct. 45) din Hotărârea Curții Constituț*****ale nr. 28 din 18 noiembrie 2014, Curtea a reţinut că: „[...] securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, prin urmare asigurarea securităţii este o obligaţie pozitivă a statului. Unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligaţia de a respecta anumite reglementări impuse de autorităţi în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor”.

În acest context, legiuitorul a reglementat ca fiind prejudiciabilă şi prezentând un pericol social fapta de conducere a mijlocului de transport în stare ce depășește limitele admisibile de alcool.

Legiuitorul, estimând *in abstractio* pericolul social al infracţiunii incriminate la art. 264^1 , alin. (1) Codul penal, a stabilit că aceasta se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă pentru infracțiunea săvârșită de către inculpată, în circumstanțele descrise și analizate supra, corespunde exigențelor principiului individualizării și proporționalității pedepsei, fiind de natură să asigure un just echilibru între gravitatea faptei comise, pericolul social al acesteia și particularitățile persoanei inculpate. Instanța apreciază că, în speță, scopul pedepsei penale poate fi atins în mod efectiv prin aplicarea unei pedepse pecuniare, fără a fi necesară recurgerea la o pedeapsă mai severă.

Concluzia instanței este determinată, pe de o parte, de natura și pericolul social al infracțiunii comise. Conducerea unui mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică reprezintă o conduită deosebit de periculoasă pentru siguranța circulației rutiere, întrucât diminuarea capacităților psihofizice ale conducătorului auto poate afecta în mod direct capacitatea acestuia de a percepe și evalua corect situațiile din trafic, de a reacționa prompt și de a controla în condiții de siguranță mijlocul de transport. O asemenea conduită creează un risc real nu doar pentru persoana care conduce vehiculul, ci și pentru viața, sănătatea și integritatea corporală a celorlalți participanți la trafic.

Prin urmare, instanța nu minimalizează gravitatea faptei și nici consecințele potențiale ale acesteia. Dimpotrivă, tocmai caracterul periculos al conduitei impune aplicarea unei sancțiuni care să transmită atât inculpatei, cât și societății, mesajul ferm al inadmisibilității conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate. În același timp însă, individualizarea judiciară a pedepsei presupune ca sancțiunea aplicată să fie raportată nu numai la natura abstractă a infracțiunii, ci și la circumstanțele concrete ale săvârșirii acesteia și la datele ce caracterizează persoana inculpatei.

Sub acest aspect, instanța acordă relevanță faptului că inculpata se află la primul conflict cu legea penală, infracțiunea imputată fiind una mai puțin gravă. Lipsa antecedentelor penale reprezintă un element important în evaluarea perspectivelor de îndreptare și reintegrare socială a acesteia și permite concluzia că fapta analizată nu se înscrie într-un comportament infracțional constant sau într-o conduită caracterizată printr-o atitudine persistentă de nesocotire a normelor penale.

Totodată, instanța reține în favoarea inculpatei existența circumstanței atenuante constatate în cauză, care, coroborată cu lipsa antecedentelor penale și cu caracterul mai puțin grav al infracțiunii, relevă faptul că aplicarea unei pedepse privative de libertate sau a unei sancțiuni mai severe decât amenda nu este necesară pentru atingerea scopurilor prevăzute de legea penală. Chiar dacă inculpata nu a recunoscut vinovăția, această împrejurare nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia că o pedeapsă pecuniară ar fi insuficientă, atât timp cât celelalte date obiective și subiective ale cauzei permit formularea unei concluzii rezonabile cu privire la posibilitatea corectării conduitei sale printr-o pedeapsă mai puțin severă. Mai mult ca atât, în exercitarea dreptului la ultimul cuvânt, inculpata a declarat totuși că îi pare rău de cele întâmplate.

În acest context, amenda penală nu apare ca o sancțiune lipsită de consistență sau de efect preventiv. Dimpotrivă, prin caracterul său represiv și patrimonial, aceasta este aptă să producă asupra inculpatei consecințe juridice și materiale suficiente pentru a-i forma o atitudine responsabilă față de normele de conduită impuse participanților la traficul rutier și pentru a preveni săvârșirea unor noi infracțiuni. Totodată, aplicarea amenzii păstrează un raport rezonabil între gravitatea faptei și intensitatea ingerinței statului în drepturile inculpatei, evitând aplicarea unei sancțiuni excesive în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

Astfel, instanța ajunge la concluzia că, în pofida pericolului inerent pe care îl prezintă conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și a necesității unei reacții ferme din partea statului față de asemenea conduite, circumstanțele personale ale inculpatei și datele concrete ale cauzei justifică aplicarea unei pedepse neprivative de libertate. Amenda este suficientă pentru realizarea funcției de constrângere și a celei preventiv-educative a pedepsei, constituind totodată un avertisment juridic clar cu privire la consecințele încălcării normelor penale.

În consecință, instanța consideră că stabilirea pedepsei sub formă de amendă reprezintă, în speță, o sancțiune adecvată și proporțională, aptă să contribuie la realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 din Codul penal, respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpată, cât și de către alte persoane. Aplicarea unei pedepse mai severe, în lipsa unor circumstanțe care să demonstreze că

o asemenea măsură este indispensabilă, nu s-ar justifica prin prisma criteriilor de individualizare și ar depăși ceea ce este necesar pentru realizarea scopului sancțiunii penale.

Cât privește *anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*, aceasta este o pedeapsă complementară (art. 62, alin. (6) Cod penal), însă în cazul de față este una obligatorie.

În acord cu prevederile art. 65^1 , alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

În concluzie, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal este rezonabilă pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Măsura preventivă:

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpata nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatei.

Astfel analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței instanța atestă că inculpata Mațurca Galina nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive, însă pentru punerea în executare a sentinței, și până când aceasta va deveni definitivă, urmează a se aplica în privința inculpatei o măsura preventivă, cum este ”obligarea de a nu părăsi ţara”.

Din sensul art. 175 alin. (2) din Cod de procedură penală rezultă că, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatei.

De asemenea, instanța de judecată atestă că prin Încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 5 martie 2026 (fila dosarului 27-31) și mandatul judecătoresc din aceeași dată, s-a dispus ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, cu nr. *****, eliberat la 02.04.2021 pe categoriile ”B1” și ”B” pe numele lui Mațurca Galina, pe un termen de până la emiterea unei soluții definitive pe cazul dat, dar nu mai mult de 5 ani de zile, cu calcularea termenului din data efectuării ridicării permisului – 28.02.2026.

Corespunzător, măsura preventivă sub formă de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, aplicată prin Încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.19/3/26 din 5 martie 2026, urmează a se menține până la definitivarea sentinței judecătorești, după care să fie revocată.

Or, potrivit art. 195, alin. (2) Cod de procedură penală, măsura preventivă se revocă de către organul care a dispus-o în cazul în care au dispărut temeiurile pentru aplicarea acesteia.

Într-un alt registru, conform art. 182 alin. (6) Cod de procedură penală, termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se include în termenul de executare a pedepsei de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport sau de anulare a acestui drept.

Prin urmare, perioada de timp 28.02.2026 – 04.09.2026 va fi inclusă în termenul de executare a pedepsei de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Mijloacele materiale de probă:

În conformitate cu prevederile art. 157 alin. (1), (2) din Cod de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Astfel, cu referire la mijloacele materiale de probă: - Tichetul ”Drager”, nr.2487 din 27.02.2026, ora 23:53 min., conform căruia în rezultatul testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina *****, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,64 mg/l, care se păstrează la cauza penală; - un suport electronic de tip CD, pe care a fost stocată o înregistrare video care reprezintă momentul stopării şi testării alcoolscopice a şoferului Mațurca Galina ***** la 27.02.2026 care se păstrează la cauza penală; *după definitivarea sentinței, potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța dispune păstrarea acestora la materialele cauzei penale.*

Cât privește permisul de conducere eliberat pe numele cet. Mațurca Galina, a.n.*****, categoriile B1 şi B cu nr.*****, eliberat la 02.04.2021, care se păstrează la cauza penală la fila dosarului 17, sigilat într-un plic, instanța de judecată reține că, potrivit pct. 53 din Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23.03.2022 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției Publice Agenția Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Un exemplar al hotărârii judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”.

Respectiv, permisul de conducere a mijloacelor de transport, eliberat pe numele cet. Mațurca Galina, a.n.*****, categoriile ”B1” şi ”B” cu nr.*****, eliberat la 02.04.2021, care se păstrează la cauza penală la fila dosarului 17, sigilat într-un plic, după definitivarea sentinței, urmează să fie remis în adresa I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru anularea acestuia.

Cheltuieli de judecată – nu au fost invocate.

Conform articolului 400 alineatul (1) Cod de procedură penală, sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvîrşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Pentru aceste motive în conformitate cu prevederile articolelor 162, 182, 382, 384 – 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Mațurca Galina ***** se recunoaște vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal şi, în baza acestei legi, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100.000 (una sută mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art.64 alin.(3[1]) Cod penal, se explică lui Mațurca Galina ***** că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie și în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Mațurca Galina măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara, care se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Măsura preventivă sub formă de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, aplicată prin Încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.19/3/26 din 5 martie 2026, se menține până la definitivarea sentinței judecătorești, după care se revocă.

Începutul termenului de executare a pedepsei complementare sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport – de calculat din data pronunțării sentinței, cu includerea termenului executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport de la 28 februarie 2026, și până la 04 septembrie 2026, inclusiv.

După ce sentința va rămâne definitivă, **permisul de conducere** a mijloacelor de transport, eliberat pe numele cet. Mațurca Galina, a.n.*****, categoriile ”B1” şi ”B” cu nr.*****, eliberat la 02.04.2021,

care se păstrează la cauza penală la fila dosarului 17, sigilat într-un plic,- **va fi remis în termen de 10 zile**, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale, Instituției publice „Agenția Servicii Publice”, **pentru anulare** în Sistemul informaț*****al automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Copia prezentei sentințe, la devenirea definitivă, urmează a fi remisă în adresa I.P. „Agenția Servicii Publice” și Inspectoratului Național de Securitate Publică al I.G.P. al M.A.I., în vederea punerii în executare și asigurării evidenței pedepsei complementare de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, aplicate inculpatei Mațurca Galina.

Mijloacele materiale de probă:

- Tichetul ”Drager”, nr.2487 din 27.02.2026, ora 23:53 min., conform căruia în rezultatul testării alcoolscopice a cet. Mațurca Galina *****, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a fost de 0,64 mg/l, care se păstrează la cauza penală;

- un suport electronic de tip CD, pe care a fost stocată o înregistrare video care reprezintă momentul stopării şi testării alcoolscopice a şoferului Mațurca Galina ***** la 27.02.2026 care se păstrează la cauza penală; - *după definitivarea sentinței, potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează să rămână la materialele dosarului penal pe tot termenul lui de păstrare.*

Sentința motivată, pronunțată în ședință de judecată publică la data de 04 septembrie 2026.

Sentința este cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnat/ Arapu-Buţco Alina

Copia veridică
Judecătorul Arapu-Buțco Alina